

СОВЕЩКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА
І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 10
(7571)
СЕРАДА
26
СТУДЗЕНЯ
1944 г.

Цана 20 кап.

„Мы навінны мабілізаваць усё сілы народа, усю магутнасць і майстэрства нашай арміі, каб дабіць фашысцкіх захопнікаў, бо перамога — гаварыць таварыш Сталін — не дасца без барацьбы і напружання — яна бярэцца з бою. Чырвоная Армія, саведкі тыл, увесь наш народ зробіць усё для таго, каб наблізіць гэты дзень канчатковай перамогі“.

(З даклада тав. А. С. Шчэрбакова,
прысвечанага памяці Леніна).

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Генералу арміі МЕРАЦКОВУ

Войскі **Волхаўскага** фронту, перайшоўшы ў наступленне на **Ноўгарадскім** напрамку, фарсіравалі раку Волхаў і вярхоўе возера Ільмень і, прарваўшы вельмі ўмацаваную, доўгачасовую абарону немцаў, сёння, 20 студзеня, у выніку ўмелага абыходнага маневра штурмам авалодалі важным гаспадарча-палітычным цэнтрам краіны — горадам **Ноўгарад** — вялікім вузлом камунікацый і моцным апорным пунктам абароны немцаў.

Пры прарыве абароны немцаў і ў баях за Ноўгарад вызначыліся войскі генерал-лейтэнанта Кароўнікава, генерал-палкоўніка Кузняцова, генерал-маёра Мікульскага, генерал-маёра Арцюшэнка, генерал-маёра Панина, генерал-маёра Салаўёва, генерал-маёра Буракоўскага, генерал-маёра Чарнышова, палкоўніка Рогана, палкоўніка Орданоўскага, палкоўніка Каліноўскага, палкоўніка Бялова, палкоўніка Радзгінна, палкоўніка Себава, артылерысты генерал-лейтэнанта артылеры Дзегцярова, генерал-маёра артыле-

ры Дарафеева, палкоўніка Седаш, танкісты генерал-маёра танкавых войск Конава, палкоўніка Урбанова, падпалкоўніка Бачакшвілі і лётчыкі генерал-лейтэнанта авіяцыі Жураўлёва.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнням і часцям, якія найбольш вызначыліся ў баях, прысвоіць назву „Ноўгарадскіх“ і прадставіць іх да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 20 студзеня, у 20 гадзін сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе доблесным войскам **Волхаўскага** фронту, якія прарвалі абарону немцаў і авалодалі горадам **Ноўгарад**, — дваццацю артылерыйскімі залпамі з двухсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні абвешчаю падзяку ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ажыццявілі прарыв і ўдзельнічалі ў баях за горад **Ноўгарад**.

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Савецкага Саюза І. СТАЛІН.

20 студзеня 1944 г.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Генералу арміі ГОВАРАВУ Генералу арміі МЕРАЦКОВУ

Войскі **Ленінградскага** фронту пры прамой садзейнасці войск **Волхаўскага** фронту, перайшоўшы ў наступленне на **Мгінскім** напрамку, прарвалі вельмі ўмацаваную абарону немцаў і сёння, 21 студзеня, авалодалі горадам і важным чыгуначным вузлом **Мга** — магутным апорным пунктам абароны немцаў.

Пры прарыве абароны немцаў і ў баях за горад **Мга** вызначыліся войскі генерал-лейтэнанта **Свірыдава**, генерал-лейтэнанта **Старыкова**, генерал-маёра **Парамзіна**, генерал-маёра **Абсаламава**, палкоўніка **Папчанка**, палкоўніка **Сокалава**, артылерысты генерал-маёра артылеры **Каробчанка**, генерал-маёра артылеры **Бязрука** і танкісты палкоўніка **Кісліцына**.

У азнаменаванне атрыманай перамогі

злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысваення назвы „**Мгінскіх**“ і да ўзнагароджання іх ордэнамі.

Сёння, 21 студзеня, у 23 гадзіны 30 минут сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, якія прарвалі абарону немцаў і авалодалі горадам **Мга**, — дваццацю артылерыйскімі залпамі са ста дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні абвешчаю падзяку ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ажыццявілі прарыв і ўдзельнічалі ў баях за горад **Мга**.

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Савецкага Саюза І. СТАЛІН.

21 студзеня 1944 г.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Генералу арміі ГОВАРАВУ

Войскі **Ленінградскага** фронту, прадаўжаючы паспяховае наступленне, сёння, 24 студзеня, у выніку ўмелага абыходнага маневра і імклівай атакі з фронту, авалодалі горадам **Пушкін (Царскае Сяло)** і горадам **Паўлаўск (Слудк)** — вялікімі чыгуначнымі вузламі і моцнымі апорнымі пунктамі абароны немцаў.

У баях за авалоданне гарадамі **Пушкін** і **Паўлаўск** вызначыліся войскі генерал-палкоўніка **Масленнікава**, генерал-маёра **Хазова**, генерал-маёра **Бунькова**, генерал-маёра **Ястрабава**, палкоўніка **Введзенскага**, артылерысты генерал-маёра артылеры **Міхалкіна**, палкоўніка **Маслоўскага** і танкісты падпалкоўніка **Грдзелішвілі**.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысваення назваў „**Пушкінскіх**“ і „**Паўлаўскіх**“ і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 24 студзеня, у 21 гадзіну сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, якія авалодалі гарадамі **Пушкін** і **Паўлаўск**, — дваццацю артылерыйскімі залпамі са ста дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні абвешчаю падзяку ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне гарадоў **Пушкін** і **Паўлаўск**.

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Савецкага Саюза І. СТАЛІН.

24 студзеня 1944 года.

Урачыста-жалобнае паседжанне, прысвечанае ХХ гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

21 студзеня ў Маскве, у вялікім зале Крэмлёўскага палаца адбылося ўрачыста-жалобнае паседжанне ЦК ВКП(б), Маскоўскага абласнога і Маскоўскага гарадскога Камітэтаў ВКП(б), Прэзідыумаў Вярхоўнага Савета ССРСР і Вярхоўнага Савета РСФСР, Маскоўскага абласнога і гарадскога Саветаў дэпутатаў працоўных, ЦК ВЛКСМ, МК і МГК ВЛКСМ, Прэзідыума ВЦСПС сумесна з прадстаўнікамі партыйных, грамадскіх арганізацый і Чырвонай Арміі, прысвечанае ХХ гадавіне з дня смерці В. І. Леніна.

У 6 гадзін 50 минут за сталом прэзідыума з'яўляюцца таварышы Сталін, Молатаў, Калінін, Кагановіч, Андрэеў, Мікалп, Берыя, Швернік, Маленкоў, Шчэрбакоў, Вазнясенскі. Удзельнікі ўрачыста-жалобнага паседжання сустракаюць іх бурнай авацыяй.

Тав. М. І. Калінін абвешчае ўрачыста-жалобнае паседжанне адкрытым.

— Сёння споўнілася 20 год з дня смерці **Владзіміра Ільіча Леніна**, — гаворыць таварыш **Калінін**. — Прашу ўшанаваць яго памяць уставаем.

Усе ўстаюць. Урачыстая, поўная глыбокай значнасці гэта мінута маўчання! Погляды ўсіх накіраваны да таварыша **Сталіна**. Да яго, вялікага прадаўжальніка справы **Леніна**, які высока нясе непераможны, асыняючы савецкі народ **ленінскі** сцяг, накіравана смяіюняя любоў і шчырасць народа.

М. І. Калінін прадастаўляе слова для даклада тав. А. С. Шчэрбакоў.

Яркі, глыбока змястоўны даклад тав. Шчэрбакоў выслухоўваецца з пайвялічнай увагай і хваляваннем.

Тав. Шчэрбакоў гаворыць аб кіруючай і арганізуючай сіле нашага народа — аб большэвіцкай партыі, аб нашым правадыру таварышу **Сталіне**.

Усе ўстаюць і наладжваюць доўга неспіхалую авацыю ў чэсьць таварыша **Сталіна**. Удзельнікі паседжання стаячы пляюць партыйны гімн „Інтэрнацыянал“.

Тав. М. І. Калінін абвешчае ўрачыста-жалобнае паседжанне закрытым. (ТАСС).

Пад сцягам Леніна—Сталіна совецкі народ ідзе да перамогі

Даклад тав. А. С. Шчэрбакова 21 студзеня 1944 года на ўрачыста-жалобным паседжанні,
прысвечаным XX гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

Па ленінскаму шляху

Таварышы! Вось ужо 20 год народы Совецкага Саюза працуюць і змагаюцца без Леніна, патхвёныя яго вялікімі, неўміручымі ідэямі. Кожны пражыты год даваў усё новае і новае падтверджанні вернасці і жыццёвасці ідэй стваральніка нашай партыі і савецкай дзяржавы.

Дваццатую гадавіну з дня смерці Леніна наша краіна адзначае ў дні наступлення Чырвонай Арміі супроць нямецка-фашысцкіх войск. У гэтых слаўных баях наш народ, наша армія атрымліваюць перамогі пад сцягам Леніна—Сталіна.

Цяпер, калі наша дзяржава ў вайне супроць аб'яднаных узброеных сіл фашысцкіх дзяржаў вытрымала суровыя выпрабаванні, — яшчэ больш яркім устае перад намі вобраз вялікага Леніна.

Гісторыя староў Расіі заключалася, між іншым, у тым, што яе білі за адсталасць ваенную, за адсталасць гаспадарчую, за адсталасць культурную, за адсталасць дзяржаўную.

Ленін і Сталін указалі шляхі і сродкі ліквідацыі векавой адсталасці нашай краіны і ўмацавання незалежнасці нашай дзяржавы. Вядома, што царская Расія ўсё больш адставала ў сваім развіцці ад перадавых у эканамічных адносінах краін свету і з прычыны гэтага ўсё больш упадала ў кабалу імпэрыялістычнай дзяржавы. Краіна ішла шляхам, які непазбежна прывёў-бы яе да страты дзяржаўнай самастойнасці. Ад такой ганьбы нашу краіну выратавала большэвіцкая партыя. Улічваючы вопыт першай сусветнай вайны, у ходзе якой адсталая царская Расія апынулася перад катастрафай, Ленін, незадоўга да Кастрычніцкай рэвалюцыі, гаварыў: „Вайна няўмольная, яна ставіць пытанне з бялітаснай рэзкасцю: або загінуць, або дагнаць перадавыя краіны і перагнаць іх таксама і эканамічна... Загінуць або на ўсіх парах паймацца наперад“ (Ленін, т. XXI, стар. 191).

У выніку Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі і паслядоўнага ажыццяўлення ленінска-сталінскай палітыкі, савецкая краіна стала магутнай індустрыяльнай і калгаснай дзяржавай. Гісторыя не ведае прыкладаў такога бурнага эканамічнага і культурнага развіцця, якое явіла свету наша краіна за год савецкай улады.

Усе сілы савецкага народа накіраваны былі на стварэнне у найкарацейшы тэрмін магутнай сучаснай прамысловасці. Марудзіць у гэтай справе было нельга. На велізарнай прасторы — ад Балтыкі да Ціхага акіяна, ад Ледавітага акіяна да Чорнага мора разгарнулася гіганцкае будаўніцтва прадпрыемстваў, вырасталі новыя гарады і прамысловыя цэнтры.

У краіне былі створаны такія галіны прамысловасці, якія ма-

юць важнейшае значэнне для абароны краіны, як станкабудаўніцтва, самалётбудаўніцтва, аўтамабільная, трактарная, хімічная прамысловасць. Ва многа разоў вырасла вытворчасць электраэнергіі, нафтапрадуктаў і вугалю. Велізарнае развіццё атрымала чорная металургія. Створана была новая магутная вугальна-металургічная база на ўсходзе.

Вядома, што царская Расія ў мінулай сусветнай вайне з прычыны эканамічнай адсталасці аказалася перад пагрозай ваеннага разгрому. Прамысловасць не магла забяспечыць армію не толькі такім новым узбраеннем, як самалёты і танкі, але і звычайнай для таго часу баявой тэхнікай. У рускай арміі амаль не было цяжкай артылерыі, не хапала лёгкай артылерыі, кулямётаў і нават вінтовак. У перыяды напружаных баёў армія заставалася без снарадаў і патронаў.

У цяперашняй вайне наша армія не адчувае недахопу ва ўзбраенні і боепрыпасах, баявая тэхніка Чырвонай Арміі ўсё больш удасканальваецца. Гэта з'яўляецца вынікам ажыццяўлення вялікіх прадначартаных Леніна і Сталіна аб ліквідацыі векавой тэхнічнай адсталасці Расіі.

Пры гэтым нельга забываць, што ў вайну 1914—1917 гг. на руска-германскім фронце стаяла не больш 127 дывізій немцаў і іх саюзнікаў. Цяпер, у другую сусветную вайну, Германія і яе васалы выставілі супроць СССР не менш 260 дывізій. Стала быць, на савецка-германскім фронце немцы і іх васалы маюць зараз армію ў два разы большую, чым гэта было ў першай сусветнай вайне.

Без магутнай індустрыі, створанай у сталінскія пяцігодкі,

немагчыма было-б выдзеньне такой вайны, якой не бачыў раней свет — ні на маштабах бітваў, ні па характары варажых армій, ні па колькасці самай навіейшай тэхнікі, якая ўдзельнічае ў вайне. Тым больш немагчымы былі-б перамогі ў такой вайне.

Магутная прамысловасць Савецкага Саюза з'яўляецца матэрыяльна-тэхнічнай базай баявых поспехаў Чырвонай Арміі.

Мабілізаваўшы ўсе сілы народа на стварэнне сучаснай прамысловасці, партыя, разам з тым, прыступіла, як толькі для гэтага паспелі ўмовы, да карэннага пераўтварэння сельскай гаспадаркі. У выніку ажыццяўлення палітыкі калектывізацыі былі створаны новыя рашаючыя ўмовы, неабходныя для пабудовы сацыялістычнага грамадства. Пераўтворана была самая адсталая галіна народнай гаспадаркі. Замест распыленых сялянскіх гаспадарак з іх дапатоннай тэхнікай і кансерватыўным укладам жыцця краіна стала мець буйную сацыялістычную сельскую гаспадарку, аспашчоную перадавай тэхнікай. Тым самым, сацыялізм перамог і ў вёсцы.

Ажыццявіліся вялікія прадначартанні Леніна і Сталіна аб сацыялістычнай перабудове сельскай гаспадаркі. Для кожнага відавочна, што весці вайну такога маштабу, як цяперашняя вайна, маючы ў тыле адсталую, раздробленую індывідуальную сялянскую гаспадарку — было-б проста немагчыма.

Калгасы, якія забяспечваюць цяпер у цяжкіх ваенных умовах армію і краіну харчаваннем, а прамысловасць — сыравінай, з'яўляюцца моцнай апорай фронту і баявых поспехаў Чырвонай Арміі.

Пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі ў нашай краіне не толькі была створана новая, сацыялістычная эканоміка, але і вырашаны кадры, здольныя рухаць наперад тэхніку, пуская яе ў ход.

Падрыхтоўка кадраў разгарнулася такімі-ж хуткімі тэмпамі, як і гаспадарчае будаўніцтва. Прайшло ўсяго некалькі год і ў нашай краіне з'явіліся шматлікія кадры інжынераў, тэхнікаў, кваліфікаваных рабочых у прамысловасці і на транспарце, трактарыстаў, кам-

байнераў, аграномаў у сельскай гаспадарцы. Наяўнасць гэтых тэхнічна граматных кадраў дазволіла ў сваю чаргу стварыць шматлікія ваенныя кадры — артылерыстаў, танкістаў, лётчыкаў, сувязістаў і сапёраў. Такія кадры ў вялікай колькасці могуць з'явіцца толькі ў краіне тэхнічна і эканамічна перадавой.

Такім чынам, ажыццявіліся ўказанні Леніна і Сталіна аб падрыхтоўцы з рабочых і сялян інтэлігенцыі, адданай інтарэсам Радзімы. Без інтэлігенцыі, без тэхнічна граматных кадраў весці сучасную вайну было-б немагчыма. Наяўнасць такіх кадраў дала магчымасць нашай партыі ва ўмовах вайны вырашыць цяжэйшую задачу — хутка перавесці прамысловасць на вытворчасць узбраення і за кароткі тэрмін разгарнуць шматмільённую армію.

Пачынаючы сваю злачынную вайну супроць СССР, гітлераўцы думалі знайсці шчыліны і расколіны ў савецкім грамадстве, разлічвалі парушыць яго адзінства. Яны разлічвалі заціць клін паміж рабочымі і калгаснікамі, пасварыць іх паміж сабой. Аднак, для каго цяпер не відавочна, што гэта стаўка гітлераўцаў аказалася бітвай. Саюз рабочых і сялян загартаваўся на паях еражэнняў, умацаваўся ў самаадданай працы ў тыле і зараз з'яўляецца трывалым, як ніколі.

Ленінска-сталінская палітыка партыі згуртавала ў адно ўсіх працоўных, стварыла і ўмацавала саюз рабочага класа, сялянства і інтэлігенцыі, ліквіда-

вала былую нацыянальную розніцу паміж народамі. Наша свабодная айчына стала надзейным аплотам дружбы народаў. Зараз усе народы нашай краіны, на чале з вялікім рускім народам, са зброяй у руках, самааддана ўдзельнічаюць у вайне за свабоду і незалежнасць сваёй Радзімы. У гэтым сказалася сіла і жыццёвасць ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі, якая забяспечыла брацкае супрацоўніцтва ўсіх народаў Савецкага Саюза.

Такім чынам, ажыццяўлены вялікія прадначартанні Леніна і Сталіна аб умацаванні дружбы паміж народамі савецкай дзяржавы, аб умацаванні саюза рабочых, сялян і інтэлігенцыі.

Больш двух з паловай год прайшло з часу разбойніцкага паходу фашысцкіх орд на нашу краіну. Савецкая дзяржава, створаная Леніным і ператвораная пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна ў несакрушальную крэпасць, не толькі ўстаяла супроць напіску фашысцкіх полчышчаў, але і адбіла гэты націск ударамі такой сілы, пад пяжарам якіх разбураецца гітлераўская кааліцыя, трашчыць будынак фашысцкага „новага парадку ў Еўропе“. Калі ў цяперашняй вайне, якая вырашае лёс пакаленняў, савецкі народ атрымлівае вялікія перамогі, то гэтым мы абавязаны таму, што наша партыя пад вадзіцельствам таварыша Сталіна ішла па ленінскаму шляху і няўхільна ажыццяўляла ленінскія заветы. (Бурныя, працяглыя апладысменты).

Вялікія перамогі Чырвонай Арміі

Прайшоўшы пасля дзевятнаццатай гадавіны з дня смерці Владзіміра Ільіча Леніна год з'явіўся пераломным у ходзе Айчынай вайны. Гэты год прайшоў пад знакам ваенных поспехаў Чырвонай Арміі і вялікіх паражэнняў арміі нямецкіх захопнікаў. Гэты год з новай сілай падтвердзіў вялікую праўду, якая заключаецца ў словах Леніна: „Ніколі не перамогуць таго народа, у якім рабочыя і сяляне ў большасці сваёй даведаліся, адчулі і ўбачылі, што яны адстаіваюць сваю, савецкую ўладу — уладу працоўных, што адстаіваюць тую справу, перамога якой ім і іх дзеям забяспечыць магчымасць карыстацца ўсімі багаццямі культуры, усімі здабыткамі чалавечай працы“ (Ленін, творы, т. XXIV, стар. 258—259).

Нямецка-фашысцкія захопнікі на ўсёй працяглай вайне прадпрымалі адчайныя намаганні, кідалі ў бой усе свае сілы, каб разбіць Чырвоную Армію і заняволіць нашу Радзіму. Аднак адзін за другім разбурыліся авантурыстычныя планы гітлераўцаў, разлічаныя на заваяванне Савецкага Саюза.

У першыя месяцы вайны не толькі гітлераўцы, але, не бу-

дзе пераўвечлівым казаць, што большасць палітычных і дзяржаўных дзеячоў у саюзных краінах, распэньвалі часовыя няўдачы Чырвонай Арміі як праяўленне ваеннай і эканамічнай слабасці савецкай дзяржавы. Яны меркавалі, што на савецка-германскім фронце гітлераўскія орды атрымаюць такую-ж лёгкую і маланкавую перамогу, як і на захадзе — у Польшчы, Бельгіі, Францыі і г. д.

У падтверджанне сваіх слоў я спашлюся толькі на два сведчанні, хоць іх можна прывесці колькі хочаш.

Амерыканскі журналіст Кэсідзі ў сваёй кнізе „Маскоўскія запісы“ паведамляе, што экперты на рускіх справах з лагера саюзнікаў у пачатку вайны прадвышчалі хуткую гібель Савецкага Саюза: „Агульная думка ўсіх экпертаў, — піша Кэсідзі, — была такая, што вайна ў Расіі працягнецца ад трох тыдняў да трох месяцаў. Яны былі-б вельмі здзіўлены, калі-б ім тады казалі, што наступіць трэці год вайны і Чырвоная Армія будзе наносіць цяжкія ўдары ўзброеным сілам Германіі“.

(Працяг на 3-й стар.)

ПРАЦЯГ ДА КЛАДА ТА В. А. С. ШЧЭРБАКОВА

Падобнае-ж сведчанне ёсць і ў кнізе вядомага амерыканскага дзяржаўнага дзеяча — Стэтыніуса: „Я ўспамінаю, — піша ён, — многа дыскусій, у часе якіх гаварылася аб тым, што вайна ў Расіі скончыцца да 1 жніўня (гutarка, вядома, ідзе аб 1 жніўня 1941 г. А. Шч.). Прыхільнікі гэтага пункту погляду лічылі, што ўсё ўзбрана, якое мы адправім у Расію, напэўна, нападзе ў рукі Гітлера. Адзіства савецкага народа і сіла Чырвонай Арміі педаньваліся ў тым дні не толькі ў Берліне, але таксама і ў Вашынгтоне і Лондане“.

Што дагэтушня савецкага народа, то ён у самыя цяжкія дні барацьбы ні на мінуту не губляў упэўненасці ў перамоце, бо ён ведаў, што пераўтвораная пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна наша сацыялістычная краіна моцная і магутная, што нямецка-фашысцкім захопнікам і іх саюзнікам не расхвітаць моцнасць савецкай дзяржавы.

Кіруючыся непахісным прывілам — заўсёды гаварыць пароду праўду і толькі праўду, наша партыя, таварыш Сталін ужо ў самым пачатку вайны ва ўвесь голас казалі працоўным аб той велізарнай небяспецы, якая навісла над Радзімай з боку фашысцкіх разбойнікаў. І разам з тым, ужо тады, у першыя дні вайны геній нашага правадчыра, таварыша Сталіна асвятліў перспектывы вайны і мабілізаваў армію і народ на перамаганне смертэльнай небяспекі, якая навісла над краінай. Таварыш Сталін гаварыў тады, што поспехі немцаў на савецка-германскім фронце маюць часовы характар, што гітлераўская армія будзе адкінута і разбіта, як былі разбіты арміі Напалеона і Вільгельма. Цяпер ужо ўсім вядома, як збываюцца словы таварыша Сталіна.

Мінулы год у ваенных адносінах быў годам буйнейшых перамог Чырвонай Арміі. У ходзе Айчынай вайны адбыўся карэнны пералом. Сталіградская бітва азнаменавала пачатак гэтага карэннага пералому. Гітлераўцы яшчэ цешылі сябе надзеяй выйсці з цяжкага крызіса, і гэта надзея звязвалася імі з летнім наступленнем. Аднак летам мінулага года немцы не змаглі ўжо дасягнуць нават часовых поспехаў.

Пачаўшы сваё запозненае летняе наступленне, гітлераўцы паведамілі, што гэта будзе рашучы поход, які прынясе Германіі поўную перамогу. Аднак летняе наступленне немцаў было ліквідавана Чырвонай Арміяй. Пад Курскам Чырвоная Армія зрабіла нямецка-фашысцкім войскам новае пабоішча. Кіпутыя ў наступленне на Курск нямецкія войскі былі разгромлены, і гітлераўцы ўжо не змаглі стрымаць напор нашых войск, якія паспяхова разгарнулі сваё летняе наступленне. «Калі бітва пад Сталіградом, — гаварыў таварыш Сталін, — прадвешчала закат нямецка-фашысцкай арміі, то бітва пад Курскам наставіла яе перад катастрофай“.

На працягу ўсяго лета і восені мінулага года нашы войскі бесперапынна гналі немцаў на захад, узламвалі доўгачасовыя абарончыя збудаванні праціўніка, фарсіравалі буйнейшыя вод-

ныя перашкоды, ламалі жорсткае супраціўленне ворага і крок за крокам ачышчалі савецкую зямлю ад заклітых ворагаў нашай Радзімы.

Германскае камандаванне старалася ў чым-бы то ні стала ўтрымаць лінію Дняпра. У капцы верасня гітлераўскае камандаванне звярнулася да сваёй арміі з загадам не аддаваць больш ні адной пядзі зямлі. Гітлер запэўніваў немцаў, што Дняпр будзе рубяжом, які аддзяляе дзве арміі ад другой, што зімовыя пазіцыі на Дняпры добра ўмацаваныя і іх можна лічыць непрыступнымі. Берлінскае радыё распісвала шырыню і глыбіню Дняпра, вышыню яго заходняга берага, выгяднасць і непрыступнасць камандных пазіцый немцаў на вышніх дзяпроўскіх берагоў. На дзяпроўскіх пазіцыях гітлераўцы мелі намер моцна трымацца. Але, як гавораць, трымацца кабыла за аглоблі, ды навалілася. (Смех і ажыўленне ў зале).

Ужо ў пачатку кастрычніка савецкія войскі фарсіравалі Дняпр і стварылі некалькі плацдармаў на яго правым беразе. А праз месяц, савецкі сцяг узвіўся над вызваленай сталіцай Украіны. Пасля выгнання немцаў з Кіева канчаткова рухнулі германскія планы ўтрымацца на лініі Дняпра. Больш таго — з узятцем нашымі войскамі Кіева пачалася бітва за правабярэжную Украіну.

Урокі прайшоўшага пераломнага года вайны неабвержна гавораць аб тым, што, нягледзячы на ўсе «гатыльскія» мабілізацыі, нямецкая армія ўсё больш слабее, а сілы Чырвонай Арміі ўзрастаюць. Гэта відаць з таго, што ўжо больш года нашы войскі трымаюць ініцыятыву ваенных дзеянняў у сваіх руках. Гэта відаць таксама з таго, што ўсе спробы немцаў вырваць ініцыятыву з рук Чырвонай Арміі канчаюцца правалам. Контратакі немцаў нават на вузкіх участках фронту не даюць для іх жаданых вынікаў і паспяхова адбіваюцца нашымі войскамі. Не выпадкова Чырвоная Армія за прайшоўшы год адкінула нямецкія войскі на захад месцамі да 1.500 кіламетраў. Не па сваёй добрай волі немцы пакінулі важнейшыя сельскагаспадарчыя раёны Кубані, Дона, левабярэжнай Украіны, буйнейшыя прамысловыя цэнтры — Данбас, Запарожжа, Днепрапятроўск, Кіраваград і другія. Іх выбіла адтуль наша Чырвоная Армія. Цяпер Чырвоная Армія атрымлівае слаўныя перамогі пад Ленінградом.

Канчаткова забытаўшыся ва ўласнай хлусні, гітлераўскія дурачкі даюць, трэба прама сказаць, бягзгудзья тлумачэнні прычын адступлення нямецкай арміі. Пасля разгрому нямецкіх войск над Сталіградом гітлераўцы гаварылі: „Страта Сталіграда не мае важнага значэння. Вось калі-б савецкія войскі захпілі раёны Дона альбо Кубані, — тады іншая справа“. Пасля выгнання нямецкіх войск з раёнаў Дона і Кубані немцы яшчэ петушыліся і прыгаварвалі: «Страта Дона і Кубані нічога не значыць. Вось калі-б савецкія войскі захпілі Данбас, — тады іншая справа». Пасля разгрому нямецкіх войск у Данбасе гітлераўцы барматалі:

„У Данбасе былі нявыгядныя пазіцыі. Вось калі-б савецкія войскі перайшлі за Дняпр, — тады іншая справа“.

Пад ударамі Чырвонай Арміі немцы «скарачалі» лінію фронту зімою 1941 года, працягвалі ўкарачваць фронт зімою 1942 года, летам 1943 года і гэтай жа справай займаюцца зараз — зімою 1944 года. Але, як гавораць народная прыказка, — „укароціш — не вернеш“. Няхай сабе «скарачаюць» і „ўкарачваюць“. Наша армія і наш народ упэўнены, што гітлераўцы даскарачаюцца да таго, што самая кароткая лінія фронту для нямецкай арміі будзе праходзіць па рацэ Шпрэе, на якой стаіць Берлін. (Шумныя апладыменты).

Перавага савецкай стратэгіі і тактыкі, воінскага ўмення і маральнага духу нашых войск неабвержна даказана ўсім ходам вайны. У ажыццяўленні буйнейшых аперацый на савецка-германскім фронце, распрацаваных Вярхоўным Галоўнакамандаваннем Чырвонай Арміі, нашы генералы і афіцэры паказалі выдатныя ўзоры аперацыйнага майстэрства, а салдаты Чырвонай Арміі — героіства і баявую вывучку.

Савецкая краіна ганарыцца слаўнымі сталінскімі генераламі, ваеначальнікамі савецкіх арміяў.

Савецкая краіна ганарыцца баявымі афіцэрамі Чырвонай Арміі, якія прайшлі выдатную сталінскую школу ваеннага майстэрства.

Савецкая краіна ганарыцца салдатамі сваёй арміі, якія памножылі векавую славу рускіх воінаў.

Цяпер уся справа ў тым, каб не заспакайвацца па дасягнутым. Трэба заўсёды памятаць аб тым, што вораг таксама не стаіць на месцы, што нямецкае камандаванне, імкнучыся адтэрмінаваць канчатковую пагібель фашысцкай арміі, стараецца вы-

найсці новыя прыёмы і спосабы барацьбы. Вось чаму ненахісным законам для савецкіх ваеначальнікаў з'яўляецца пекучае выкапанне загадаў Вярхоўнага Галоўнакамандуючага таварыша Сталіна аб пастаянным удасканаленні ваеннага майстэрства, выкананне яго патрабавання — дзень за днём узнімацца на ступеньку вышэй у справе ўдасканалення ў ваенным майстэрстве.

І няма сумнення, што Чырвоная Армія і яе камандзіры будуць непахісна выконваць сталінскія загады, бесперапынна, нястомна вучыцца, удасканальваць сваё баявое майстэрства, не заспакайвацца па дасягнутым.

Перамогі Чырвонай Арміі — гэта перамогі савецкага ладу над крывавым рэжымам фашызма. У Чырвонай Арміі, у яе арганізацыі, у яе стратэгічнай дактрыне, гібкай тактыцы, выдатным узбраенні, высокім маральным духу адлюстроўваецца дасканаласць савецкай дзяржаўнай сістэмы, перавага Савецкага Саюза над гітлераўскай Германіяй.

Таварышы! Кіраўніцтва ваеннымі дзеяннямі Вярхоўным Галоўнакамандаваннем Чырвонай Арміі апракінула ўсе разлікі ворага і павярнула ход вайны ў нашу карысць. Гісторыя воінаў не ведае такіх прыкладаў, калі нячынне вайны, у пачатку настолькі неспрыячае для аднаго боку, было з такім майстэрствам пераломлена, а армія, якая накіроўваецца цвёрдай рукою ваеннага генія, атрымлівала-б такія перамогі. Вялікая Айчынная вайна савецкага народа супроць нямецкіх ізвергаў, якая накіроўваецца і натхняецца таварышам Сталіным, увойдзе ў гісторыю воінаў як выключны ўзор кіраўніцтва войскамі, вышэйшага майстэрства вядзення вайны. (Бурныя апладыменты).

Нашы сілы растуць і мацнеюць

Таварыш Сталін вучыць нас, што ў вайне перамагаюць тыя дзяржавы і арміі, сілы якіх у ходзе вайны ўзрастаюць, а першыя паражэнне тыя дзяржавы і арміі, сілы якіх у ходзе вайны ісекаюць, памяншаюцца. Ужо ў пачатку вайны з гітлераўскімі захопнікамі таварыш Сталін прадбачыў, што нашы сілы ў ходзе гэтай вайны, нягледзячы на часовыя страты раду абласцей і гарадоў, будуць расці і перамога будзе на нашым баку. Гэта прадбачанне цалкам апраўдалася ўсім ходам вайны.

У пачатку вайны перад нашым народам і ў першую чаргу перад рабочым класам, інжынерна-тэхнічнымі работнікамі прамысловасці паўстала задача — разгарнуць выпуск узбраення і ліквідаваць перавары немцаў у колькасці танкаў, самалётаў, мінамётаў, аўтаматаў. Гэта была найцяжэйшая задача. Пытанне стаяла так: ці зможжа савецкая дзяржава, у няжкіх умовах ваеннага часу, забяспечыць рост сіл народнай гаспадаркі, хуткае развіццё ваеннай індустрыі. Такого роду задачу, да таго-ж у непамерна меншых маштабах, не змаглі вырашыць ні царская Расія, ні вільгельмаўская Гер-

манія ў годы першай сусветнай вайны. Іх эканоміка ў ходзе вайны даградывалася, разбуралася. Той-жа лёс гітлераўцы прадвешчалі і нашай савецкай эканоміцы. Аднак прадвешчаны іх аказаліся недарэчнымі. Савецкая гаспадарка і ва ўмовах цяжкай вайны працягвала развівацца і нарашчваць сваю магутнасць.

Наш гераічны народ і ў першую чаргу нашы рабочыя прамысловасці і транспарт, разам з інжынерна-тэхнічнымі работнікамі паспяхова вырашылі гэту задачу.

Баявой задачай рабочага класа, інжынераў і тэхнікаў з'яўляецца цяпер далейшае павелічэнне выпуску узбраення, боепрыпасаў, снаражэння, вылаўкі метала, здабычы вугалю, вытворчасці электраэнергіі, а задачай работнікаў транспарта — хуткае прасоўваць снаражэнне фронту.

Для забеспячэння Чырвонай Арміі і насельніцтва краіны харчаваннем, а прамысловасці сыравінай трэба было перамагчы небывалыя цяжкасці ў сельскай гаспадарцы, якія ўзніклі ў сувязі з часовай стратай сельскагаспадарчых раёнаў Украіны, Дона і Кубані, палючыць хоць-

бы часткова гэтыя страты залік развіцця сельскай гаспадаркі ўсходніх раёнаў.

Савецкае калгаснае сляянства здолела вырашыць гэтую цяжэйшую задачу ваеннага часу і забяспечыць снабжэнне Чырвонай Арміі і краіны харчаваннем і сыравінай.

Баявой задачай нашых калгаснікаў і калгасніц, работнікаў саўгасаў і МТС зараз з'яўляецца павелічэнне прадукцыі сельскай гаспадаркі для фронту і краіны.

Па трэцім годзе вайны мы маем зладжаную і хутка растучую ваенную гаспадарку. Такім чынам, савецкая гаспадарка аказалася здольнай павялічыць свае сілы ў ходзе вайны і тым самым даказала сваю перавагу над нямецка-фашысцкай рабскапрыгоннай эканомікай.

Новай дадатковай крыніцай умацавання нашай гаспадаркі з'яўляецца творчая праца, якая разгарнулася ў вызваленых ад акупацый раёнах.

Немцы абрабавалі і разбурылі квітнеючыя прамысловыя і сельскагаспадарчыя раёны, якія часова былі пад пятой акупацыяй. Жыццё прышло ў гэтыя раёны разам з Чырвонай Арміяй. Прайшло ўсяго некалькі месяцаў пасля вызвалення Данбаса, і данецкі вугаль пайшоў ужо на чыгункі, на фабрыкі і заводы. Шырокім фронтам вядуцца работы па аднаўленню шахтаў, металургічных і іншых заводаў. І гэта толькі пачатак аднаўленчых работ, у якіх удзельнічае ўся краіна.

Партыя і ўрад ужо пяпер, ва ўмовах вайны, працягваюць пасталінныя клопаты аб тым, каб вызваленае ад нямецкай акупацыі насельніцтва мела ўсе неабходныя ўмовы для нармальнага чалавечага жыцця. Партыя і ўрад працягваюць асабліва клопаты аб сем'ях нашых франтавікоў.

У мінулых войнах сем'і салдат пакідаліся на волю лёсу, разараліся і ўпадлі ў жабрацтва.

Воіны Чырвонай Арміі бачыць, што савецкая дзяржава не пакідае іх сем'і ў бядзе. Яны ведаюць, што савецкая ўлада — гэта іх, сваё, роднае ўлада, што яна дапаможа іх жонкам і дзецям, бацькам і мацерам аднавіць гаспадарку, разбураную нямецкімі ізвергамі. У гэтым адна з крыніц высокага маральна-баявога духу нашых войск.

Нямецкія ізвергі спрабавалі зламаць волю і стойкасць нашага народа дзікім разгулам крывавага злачынстваў, тэрорам, пыбеніцямі і «душагубкамі». З кожным днём наступлення Чырвонай Арміі ўсё больш раскрываецца малюнак жудасных злачынстваў фашысцкіх разбойнікаў. З халодным разлікам людоедаў нямецкія разбойнікі катвалі і вешалі, рэзалі і палілі, атручвалі ў «душагубках» сотні тысяч савецкіх людзей. Знішчыць цвёт нацыі, найбольш актыўную, жыццяздольную частку савецкага насельніцтва, а астатніх запалохаць і ператварыць у бязвольных рабў — такая крывавае палітыка гітлераўцаў. Аднак і гэты разлік гітлераўскіх разбойнікаў сарваны

Працяг даклада тав. А. С. Шчэрбакова

савецкімі патрыётамі. Чырвоная Армія вызваліла з фашысцкай няволі мільёны савецкіх людзей. Зверствы немцаў не зламалі волю савецкага народа, а яшчэ больш распалілі гнеў і нянавіць да нямецкіх захопнікаў. Помста і смерць нямецкім злачынцам!—вось наш адказ гітлераўскім людэдам. (Працяглая апладысменты).

У ходзе вайны вырас аўтарытэт Савецкага Саюза ў вачах усіх народаў, якія змагаюцца супроць гітлераўскай Германіі, узмацніліся, умацаваліся яго знешнепалітычныя сувязі.

Рухнулі гітлераўскія планы, разлічаныя на раскол дэмакратычных краін. Умацавалася давер'е і адзінства сярод краін антыгітлераўскай кааліцыі. Аб гэтым, перш за ўсё, сведчаць рашэнні Маскоўскай і Тэгеранскай канферэнцый. У выніку Маскоўскай і Тэгеранскай канферэнцый выпрацаваны план, разлічаны на поўны і канчатковы разгром гітлераўскай Германіі, дасягнута пагадненне аб тэрмінах, напрамках і маштабе ваенных аперацый, заплянаваных трыма саюзнымі дзяржавамі.

* * *

Таварышы! За праішоўшы год савецкі народ многа і ўпарта працаваў, каб наблізіць канчатковую перамогу над гітлераўскай Германіяй. Цяпер ужо ясна, што справа ідзе да разгрому гітлераўскай Германіі. Нямецкая армія стаіць перад катастрофай. Але яна не разваліцца сама сабою. Было б недаравальнай памылкай нам, большавікам, спачываць на лаўрах.

Нашу партыю выхавалі Ленін і Сталін, якія не церпяць самасупакоенасці, вучаць партыю не захапляцца поспехамі. Завабаны перамогай—вучаць нас Ленін і Сталін—павінны служыць падставай, фундаментам для дасягнення новых перамог, новых поспехаў. Пospехі і дасягненні нярэдка кружаць галаву, параджаюць благадушша, пераацэнку сваіх сіл і педантэнку сіл ворага, празмерную самаўпэўненасць і зазнайства. Гэтыя настрэй заўсёды ўяўлялі сабой сур'езную небяспеку, тым больш небяспечныя яны ва ўмовах вайны. Мы загубілі б справу перамогі, калі б у нашых радах пераважалі настрэй самасупакоенасці.

Нашаму народу, нашай партыі прыдзецца яшчэ многа і энергічна працаваць, каб перамога вастаржаставала. Мы павінны мабілізаваць усе сілы

народа, усю магутнасць і майстэрства нашай арміі, каб дабіць фашысцкіх захопнікаў, бо перамога—гаварыў таварыш Сталін—не дасца без барацьбы і напружання—яна бярацца з бою. Чырвоная Армія, савецкі тыл, увесь наш народ зробіць усё для таго, каб наблізіць гэты дзень канчатковай перамогі.

Кіруючай і арганізуючай сілай у нашай краіне, у нашым народзе з'яўляецца большавіцкая партыя і наш правадыр таварыш Сталін. (Бурныя, працяглая апладысменты).

Большавіцкая партыя прывяла працоўных нашай краіны да стварэння свабоднай, магутнай сацыялістычнай дзяржавы, а калі над Радзімай нависла грозная небяспека, ўзяла савецкі народ на свяшчэнную Айчынную вайну супроць непаўважных нямецкіх захопнікаў.

Партыя Леніна—Сталіна накіравала да адзінай мэты і арганізавала сілы народа для таго, каб адстаяць заваёвы Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Партыя Леніна—Сталіна заўсёды выходзіла народ у духу савецкага патрыятызму, гарачай любові да сваёй Радзімы, бястрашна ў баю і бяспітаснасці да ворагаў савецкай дзяржавы. Цяпер партыя большавікоў па праву можа сказаць, што яе шматгадовая праца дала свае добрыя вынікі.

Наш народ праявіў у Айчынай вайне несакрушальнае адзінства. Уся краіна аб'ядналася вакол свайго вялікага, мудрага правадыра. Вялікі саратнік Леніна, прадаўжальнік яго бясмертнай справы, наш Вярхоўны Галоўнакамандуючы таварыш Сталін вядзе армію і народ да поўнай перамогі, да таржаста нашай справядлівай справы. (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве ленінізм, наш верны выправаваны ў баях сцяг, пад якім мы перамагалі і будзем перамагаць! (Апладысменты).

Няхай жыве савецкі народ, народ-герой, народ-воін! (Апладысменты).

Няхай жыве Чырвоная Армія і Ваенна-Марскі Флот! (Апладысменты).

Няхай жыве таварыш Сталін, які вядзе нас да канчатковай перамогі! (Бурныя авацыя ўсёй залы. Усе ўдзельнікі паседжання стоячы плячю партыйны гімн «Інтэрнацыянал»).

Урачыста-жалобнае паседжанне ў Гомелі, прысвечанае памяці В. І. Леніна

21 студзеня адбылося ўрачыста-жалобнае паседжанне Гомельскага абласнога і гарадскога Саветаў дэпутатаў працоўных і Гомельскага абкома КП(б)Б сумесна з прадстаўнікамі грамадскіх арганізацый, прадстаўнікамі Чырвонай Арміі, партызанамі і партызанкамі, прысвечанае 20-годдзю з дня смерці В. І. Леніна.

З дакладам на тэму „20 год без Леніна пад кіраўніц-

твам таварыша Сталіна па ленинскому шляху“ выступіў сакратар Гомельскага абкома КП(б)Б тав. Кудак. Дакладчык падрабязна і ярка раскажаў аб тым, як ажыццяўляюцца ў нас заветы Леніна, як вялікі Сталін па ленинскому шляху вядзе савецкі народ ад перамогі да перамогі, аб тым, як „Дух вялікага Леніна і яго непераможны сцяг натхняюць нас цяпер на Айчынную вайну...“

Мітынг у Мозыры

Гэтымі днямі ў Мозыры адбыўся мітынг працоўных разам з прадстаўнікамі воінскіх часцей, слаўнымі партызанамі і партызанкамі, прысвечаны вызваленню цэнтру Палескай абласці з-пад гнёту нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Мітынг адкрыў сакратар Мозырскага абкома КП(б)Б т. Кавалёў. Першае слова ён прадастаўляе генерал-лейтэнанту тав. Бялову, які горадавіншаваў працоўных Мозыра з іх вызваленнем і заклікаў прыкласці ўсе свае сілы, усю энергію, каб хутчэй аднавіць разбураную гаспадарку.

Цікавым было выступленне камандзіра Н-скай партызанскай брыгады та-

варыша Ж. Ён падрабязна раскажаў аб дзейнасці партызан Палесся, аб тым, якую дапамогу яны аказвалі наступаючым часцям Чырвонай Арміі.

З вялікай увагай было праслухана выступленне ўдзельніка баёў за Мозыр—тройчы ордэнаносца, сержанта тав. Косціна.

Працоўныя Мозыра паслалі прывітальнае пісьмо правадыру народаў таварышу Сталіну, у якім гавораць: „Зноў узышло сонца над нашым шматпакутным горадам, зноў вяртаецца да жыцця наш родны савецкі Мозыр. Ніхто з нас ніколі не забудзе таго гістарычнага дня, калі на вуліцы нашага горада ўступілі доблесныя

воіны Мозырскіх дывізій. Гэта была самая радасная, самая ўрачыстая хвіліна ў жыцці кожнага грамадзяніна горада“.

Працоўныя пакляліся свайму правадыру таварышу Сталіну ў тым, што прыкладуць усе свае сілы і энергію на аднаўленне роднага горада.

Удзельнікі мітынга таксама паслалі прывітальныя пісьмы ЦК КП(б)Б і СНК БССР і генералу арміі таварышу Ракасоўскаму, пад кіраўніцтвам якога доблесныя войскі Беларускага фронту вызвалілі Мозыр.

АД СОВЕТСКАГА ІНФОРМБЮРО
3 аператыўных зводак за 22, 23, 24 і 25 студзеня

На паўднёвы захад і на поўдзень ад **Краснае Сяло** нашы войскі працягвалі наступленне, з баямі занялі больш 40 насялёных пунктаў і чыгуначныя станцыі Тайцы і Іжора.

На поўнач і на паўночны ўсход ад **Тосна** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і занялі больш 30 насялёных пунктаў і чыгуначныя станцыі Пела, Салагубаўка, Турышкіна, Малукса. Нашымі войскамі поўнасцю ачышчана ад

праціўніка чыгунка Кірышы—Мга—Ленінград.

На захад ад **Ноўгарада** нашы войскі поўнасцю ліквідавалі раздробленыя групы праціўніка, акружаныя ў лясках на захад ад горада.

На паўночны захад ад **Калінкавічы** нашы войскі занялі некалькі насялёных пунктаў і сярод іх Мармовічы, Лясец, Салавейка, Дубнякі, Перакрутаўскі Варатынь, Каплецкі Варатынь, Кротаў.

нашы войскі вялі наступальныя баі, у ходзе якіх занялі рад насялёных пунктаў. У выніку рашучай атакі нашых войск ліквідаваны плацдарм немцаў на ўсходнім беразе ракі Волхаў у раёне Грузіна.

На захад ад **Мозыра** нашы войскі з баямі авалодалі раённым цэнтрам Палескай абласці **Лельчыцы**, а таксама занялі насялёныя пункты Перадрэйка, Асавец, Скалодзіна, Астрожанка, Убордкая Рудня, Зарубаны, Буйновічы, Свідноў, Манчыцы, Злодзін, Ветвіца, Сімановічы.

На захад і на паўднёвы захад ад **Ноўгарада** нашы войскі вялі наступальныя баі, у ходзе якіх занялі рад насялёных пунктаў і чыгуначныя станцыі Страсава, Барок.

На ўсход ад **Вінніцы** нашы войскі абівалі атакі вялікіх сіл пяхоты і танкаў праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На працягу 23 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 46 нямецкіх танкаў. У паветраных баях і агнём знішчаны артылерыі збіта 45 самалётаў праціўніка.

На захад і на паўднёвы захад ад **Ноўгарада** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і авалодалі насялёнымі пунктамі Сяло-Гара, Горанка, Паддуб'е і інш. і чыгуначнай станцыяй **Торфападсілачная**.

На ўсход ад **Вінніцы** і на поўнач ад **Хрысцінаўка** нашы войскі паспяхова абівалі атакі вялікіх сіл пяхоты і танкаў праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На працягу 24 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 80 нямецкіх танкаў. У паветраных баях і агнём знішчаны артылерыі збіта 71 самалёт праціўніка.

На працягу 25 студзеня на паўднёвы захад і поўдзень ад **Пушкіна** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, авалодалі насялёнымі пунктамі Сяскелева, Рэболава, Хіндзікалава і інш. і чыгуначнымі станцыямі Антропшына, Владзімірская, Фрэзерны. Нашы войскі ўшчыльную падыйшлі да горада **Гатчына (Краснагвардзейск)** і завязалі баі на ўскраінах горада.

На захад і паўднёвы захад ад **Кірышы** нашы войскі, перамагаючы супраціўленне праціўніка і сістэму яго інжынерных загарод на лясных дарогах, занялі некалькі насялёных пунктаў і ў радзе месц падыйшлі да чыгункі **Чудава—Тосна**.

На паўночны захад, захад і паўднёвы

Рэдакцыйная калегія

Адрас рэдакцыі: г.р. Нова-Беліца, Гомельскай абласці, вул. Вароўскага, 10.